ECHIPA CUBEI — MEDALIE DE AUR

România cîștigă pe linia de sosire medalia de bronz

Turneul de polo a avut o desfășurare dramatică pînă în ultima sa secundă. Surprizele s-au ținut lanț, nici o echipă neintrînd în bazin cu victoria asigurată. Într-atît de echilibrate au fost forțele. Succesul final și medalia de aur au revenit finalmente reprezentativei studențești a Cubei, care cîștigă turneul pe merit, fiind în ansamblu, echipa cea mai bună. Medalia de argint a revenit formației Statelor Unite (campioana ediției trecute), care și-a apărat cu strășnicie șansele, păstrîndu-se pînă în ultimul meci, cel cu echipa României, neînvinsă. Înfrîngerea din ultima etapă a costat reprezentativa americană un loc. Pe poziția a treia — echipa noastră care realizează astfel, prin cucerirea medaliei de bronz, o performanță notabilă.

ROMÂNIA — S.U.A. 6—4 (3—1, 1—0, 1—1, 1—2). Un meci pe care românii l-au dominat mai tot timpul, realizînd un succes reconfortant, de prestigiu, după ce în două partide anterioare pușeseră la grea încercare nervii numerosilor și entuziaștilor lor suporteri. De astă-dată băieții noștri au luat meciul în serios din primul minut: **Gordan**, șut puternic și gol: 1—0. Peste un minut este rîndul lui **Schervan** să suteze plasat și 2—0. Abia în min. 5,31 **Bergeson** reduce din handicap, dar peste numai 30 de sec. **Hagiu** reface diferența, transformînd o lovitură de la 4 m: 3—1. Românii sînt acum mereu primii la minge, joacă agresiv „om la om" și americanii nu-și găsesc cadența. Pe acest fond cade un nou gol al lui **Hagiu** (din nou „argint viu"): 4—1. Imediat Doru Spinu (foarte bun) scoate o bombă cu... capul. În repriza a treia consemnăm o mare ratare a lui Garofeanu: șut în bară — singur cu portarul. Ai noștri continuă în tempoul înverșunat pe care l-au impus și **Schervan** ridică scorul la 5—1; **Mouchawar** reduce din handicap: 5—2. Dar repriza a patra cunoaște un joc mai echilibrat: **Bergeson**: 5—3, apoi **Dobrott** 5—4, pentru ca realmente în ultima secundă, în stilu-i caracteristic **Hagiu** să mai „dea" un gol de toată frumusețea, care ridică tribunele în picioare. Au condus **A. Capuani** (Italia) și **P. Panagacos** (Grecia).

CUBA — U.R.S.S. 11—8 (4—1, 2—1, 2—4, 3—2). Meci aprig, în luptă fiind medaliile turneului. Cubanezii atacă puternic din start, se impun prin rapiditate în înot, vigoare în duelurile pentru minge, o mare mobilitate care permite demarcări continue, prin forța șutului. Superioritatea lor se concretizează pe tabela de marcaj, ei ajungînd să conducă (greu de prevăzut înaintea partidei) cu o diferență de 4 goluri. La mijlocul reprizei a treia însă, jucătorii sovietici mai stăruitori în pressing și cu tirul mai bine reglat, remontează treptat și în min. 23,21 ajung la 8—9. Se profila o răsturnare spectaculoasă de scor, dar merituosul portar Krilov va plăti o clipă de neatenție cu gol. Nu mai rămăsese nici timp, nici forță pentru întoarcerea rezultatului. Au marcat: **Dominguez — 2, Costa — 2, Ramos — 2, Huesta — 2, Diaz — 2, Ruiz** din 4 m, respectiv **Tretiakov — 2, Kleimenov, Breus, Burkov, Krupin, Naumov, Morozov.** Au arbitrat: **Z. Klarici** (Iugoslavia) și **E. Asencio** (Spania).

IUGOSLAVIA — UNGARIA 9—8 (2—2, 1—3, 3—2, 3—1). De forțe relativ egale, ambele echipe s-au „urmărit" continuu pe tabela de marcaj. Iugoslavii au avut mai mult timp mingea, dar cu excepția lui Bebici au greșit repetat la finalizare. Au înscris: **Bebici — 5** (1 din 4 m), **Avramovici — 2, Trifunovici, Djuho**, respectiv **Matsik — 3** (1 din 4 m), **Radnoty — 2, Pinter, Toth, Kenesz.** Arbitri: **B. Frady** (S.U.A.) și **E. Martinez** (Cuba).

JAPONIA — MEXIC 6—8 (1—2, 1—0, 2—2, 2—4). Seria meciurilor din ultima zi a turneului de polo, începută pe o ploaie torențială, a pus față în față formația Mexicului — în luptă pentru menținerea primului loc în grupa 7—11, și Japoniei — dornică să părăsească penultimul loc. Jocul a fost animat, dar în limitele sportivității. În finalul întîlnirii mexicanii și-au dovedit superioritatea, avînd în **Aranzabal** un excelent finalizator.

CANADA — R.P. CHINEZĂ 3—7 (1—1, 1—3, 0—2, 1—1). Meci frumos, în care polo-iștii din R.P. Chineză au dovedit multă dîrzenie, inspirație în construirea fazelor și precizie în șuturile la poartă. Formația are în **Deng Iun** un foarte bun portar.

D. CALLIMACHI
I. CUPEN
și **V. TONCEANU**

CLASAMENTE FINALE

(Turneul 1—6)

1. Cuba	5	4	0	1	49-40	8
2. S.U.A.	5	3	1	1	36-30	7
3. **România**	5	3	0	2	40-38	6
4. U.R.S.S.	5	2	1	2	44-44	5
5. Iugoslavia	5	2	0	3	41-47	4
6. Ungaria	5	0	0	5	33-44	0

(Turneul 7—11)

7. Mexic	4	3	1	0	31-25	7
8. R. P. Chineză	4	3	0	1	30-23	6
9. Canada	4	1	2	1	26-28	4
10. Japonia	4	1	0	3	28-33	2
11. Spania	4	0	1	3	27-33	1

Luptă la balon între americanul Bergeson *(asistat de colegul său* P. Campbell) *și românul* Garofeanu.

O CALDĂ STRÎNGERE DE MÎNĂ

Universiadei îi datorăm faptul de a fi fost martorii celei mai mari întreceri de polo găzduită vreodată de țara noastră.

Polo-ul, un adevărat complex de sporturi, o îmbinare de calități atletice fără seamăn care fac din polo-iști sportivii cu corpurile cele mai sculpturale.

Aseară tîrziu polo-ul și-a strîns cu regret bagajele. Un nostalgic adio adresat din inimă piscinei „Dinamo", cea mai frumoasă bijuterie acvatică a Capitalei, cu care timp de opt zile, bătute pe muchie, cu toții, spectatori, sportivi, oficiali, ziariști, ne-am ontopit gîndurile, preocupările, interesele...

Firește, sentimentele despărțirii sînt deosebite, în funcție de reușită. Americanii, de pildă, pleacă acasă cu dezilzia victoriei spulberate în ultimul meci, care l-a demontat pînă și pe supercalmul goal-keaper, John Gansel, cel care cu voce baritonală a condus tot jocul teamului „înstelat". Cubanezii, cu satisfacția de a fi izbutit cele mai frumoase și neașteptate desene marine sub bagheta șefului de orchestră, Penaiver Rodriguez. Ai noștri, cu regretul de a-și fi văzut năruit un vis care se înfiripa după primele jocuri. Năruit? Doar **aminat** — am spune noi care i-am urmărit zi de zi pe „tricolori", admirîndu-l pe „delfinul" Vlad Hagiu, golgeterul echipei și (alături de Bebici) și al turneului, și gîndindu-ne că totul se poate repara într-un viitor nu foarte îndepărtat. Înainte de întrecere, cu vorba sa cumpănită, antrenorul federal Anatol Grințescu ne mărturisea că „un loc între primii 4 (avînd în vedere tinerețea echipei) l-ar mulțumi și că cel mai mult se teme de echipele Cubei și Iugoslaviei (ce bine era dacă ar fi fost profet mincinos!). Asadar, calm, realism.

La ora despărțirii, în drum spre cele patru colțuri ale lumii, învingători și învinși își string mîinile cu căldură urîndu-și grabnică revedere. Sentimentul de PRIETENIE este trainic: el birue întotdeauna amărăciunile de moment.

Aceasta-i marea frumusețe a sportului!

D. C.

Helmut Meyer (R. F. G.):

„FELICIT GAZDELE PENTRU ORGANIZAREA EXCEPȚIONALĂ A UNIVERSIADEI DE LA BUCUREȘTI"

Competența se cucerește odată cu experiența acumulată. Iată de ce nimeni n-ar putea pune la îndoială calitatea de expert a domnului **Helmut Meyer**, șeful departamentului sport de performanță în mișcarea sportivă din R. F. Germania, un specialist în competiții polisportive, care și-a dovedit însușirile în timpul Jocurilor Olimpice din 1972, cînd a fost directorul marelui Stadion olimpic de la München. În plus, se cuvine a fi spus că, începînd din 1951, Helmut Meyer a văzut toate Universiadele! Mai mult, el însuși a fost unul din artizanii organizării Jocurilor mondiale studențești de la Dortmund în 1953. De 12 ani n-a lipsit de la nici o ediție, de vară sau de iarnă, a Jocurilor Olimpice.

Cu o asemenea carte de vizită, personalitatea oaspetelui din R.F. Germania era firesc să ne îndemne la a-i solicita interviul consemnat în rîndurile ce urmează:

— Ce impresii v-au lăsat întrecerile Universiadei de la București?

— Nu vin pentru prima oară la București. Am mai fost de cîteva ori, așa că gîndurile mele despre acest frumos oraș pot fi subînțelese. În schimb, pot spune multe lucruri despre competițiile Universiadei. În cele 8 zile cît am stat la București, am văzut concursuri la 8 discipline (cred că mi-au scăpat doar luptele și tenisul). Într-o singură expresie sintetică, trebuie să felicit oficialitățile sportive românești pentru marea reușită. Valoarea concurenților, nivelul tehnic al întrecerilor, calitatea arbitrajelor, „exemplele de fair-play" mă îndreptățesc să apreciez Universiada de la București drept un mare eveniment sportiv mondial. Organizarea o consider excepțională, iar despre ospitalitate — cînd e vorba de români — e aproape inutil să mai amintești. Dar trăsătura cea mai importantă a acestei competiții mi se pare a fi ambianța de prietenie pe care a creat-o și a oferit-o concurenților, prin mijlocirea frumoaselor calități native ale poporului dv., precum și prilejul admirabil de unitate a mișcării sportive mondiale, care n-a fost doar simbolică, ci autentificată prin prezența la București a unor mari echipe.

— Ce a însemnat pentru dv., personal, Universiada de la București?

— M-am simțit foarte bine la București, fapt pentru care sînt dator mulțumiri gazdelor mele. Dar mulțumirea mea n-ar fi fost deplină, dacă aș fi plecat doar cu impresii turistice. Din fericire, aici, la București, eu nu am avut doar ocazii de a-mi exprima admirația, ci și numeroase prilejuri de a învăța. Am vizitat, de exemplu, delegația R.F. Germania în Satul Universiadei și pot declara că organizarea acestui Sat — cu nimic diferită de cea a Satelor olimpice — a fost excelentă. Mi se pare că s-a asigurat cadrul cel mai potrivit unor sportivi performeri. Pe urmă, o competiție polisportivă ca aceasta îți oferă mult mai multe învățăminte, condensate, decît orice altă competiție monosport. Am realizat astfel, aici, un fel de schimb de experiență care-mi va fi foarte util chiar la desăvîrșirea organizării unor mari întreceri viitoare, cum vor fi campionatele mondiale de canotaj sau de gimnastică ritmică, ori campionatele europene de călărie, intrate, în toamna aceasta, în grija noastră. Știința organizării e și ea în progres continuu. Nu mai poți azi organiza bine, doar cu experiența de acum 10 ani. Trebuie să fii mereu la curent cu noutățile, în pas cu evoluția. Iată de ce consider că am mai învățat ceva la București.

— Pentru că reprezentați aici organizația D.S.B. (Uniunea sportivă din R.F.G.), vă rugăm să ne spuneți cum evoluează relațiile sportive româno—vest-germane?

— Avem toate motivele să fim mulțumiți de relațiile noastre cu C.N.E.F.S. și cu Comitetul Olimpic Român. Planurile bilaterale, de cooperare se îndeplinesc în condiții bune și nu ne putem dori decît ca ele să eunoască o evoluție ascendentă. Faptul că în contactele noastre de lucru nu am neglijat sportul studențesc, explică prezența mea aici. Sînt sigur că și în viitor vom face totul pentru progresul sportului în țările noastre.

Victor BĂNCIULESCU

„DUBLURILE" TENISULUI ROMÂNESC — MEDALIATE CU AUR!

(Urmare din pag. 1)

Segărceanu are iarăși dificultăți la serviciu. Tabela electronică arată egalitate în ghem, apoi avantaj la primire... Și aici, un schimb tăios de mingi se termină cu un voleu al lui Binaghi care iese de puțin dincolo de linia laterală! Din nou egalitate și apoi cîștigăm acest ghem cheie. Ca în următorul (la 4—4), italienii să piardă de la 30—0, de-a dreptul dramatic. Servește Dîrzu și... 6—4. Diferența seturilor se reduce.

După pauză, românii joacă din ce în ce mai bine, în fața unor adversari descumpăniți și dominați de nervozitate. Aceștia fac totuși un prim break pe serviciul lui Dîrzu, dar sînt imediat egalați și apoi Binaghi își pierde ghemul de servicii: 4—3 urmat de 6—4. Faze splendide de luptă sînt aplaudate frenetic. Meciul era jucat. Cu o revenire irezistibilă, echipa noastră în care vioara întîi a fost incontestabil Florin Segărceanu, se distanțează net în setul decisiv, obținînd victoria la capătul a 2 ore și 46 minute de joc efectiv. Scorul: **Fl. Segărceanu, A. Dîrzu** (România) **— A. Binaghi, R. Ricci Bitti** (Italia) 4—6, 3—6, 6—4, 6—4, 6—0.

Cînd finala era abia pornită din start, se decisese și echipa clasată pe locul al treilea. Cuplul **V. Borisov — S. Leoniuk** (U.R.S.S.) învingea perechea **D. Salts — J. Arons** (S.U.A.) la scorul de 6—7, 6—3, 6—1.

Ultimul meci al serii, finala de dublu femei — în care s-au întîlnit perechile **Virginia Ruzici — Florența Mihai** și **Fumiko Furuhashi — Masako Yanagi** (Japonia) — a fost un autentic spectacol de tenis. Parcă pentru a-i face pe spectatorii din tribune să-și amintească mult timp de evoluția sa, Virginia Ruzici a conferit din nou strălucire aproape fiecărei lovituri, ca dealtfel și partenera sa, Florența Mihai. De-a lungul a 80 de minute de joc, tenismanele române ne-au încîntat cu bogata lor paletă de cunoștințe. Și nu greșim dacă afirmăm că multe momente ale acestei frumoase partide s-au asemănat cu dansul unor virtuoase balerine. Desigur, meritul este și al învinselor, jucătoarele japoneze dînd dovadă nu doar de putere de luptă, ci și de apreciabile cunoștințe tehnice. Atît în primul, cît și în al doilea set, Furuhashi și Yanagi s-au ridicat la nivelul adversarelor lor, dovadă fiind și faptul că de la 0—3 au egalat la 3—3, și, respectiv, de la 2—4 și 4—5 la 5—5. Cu 5 break-uri obținute de jucătoarele noastre (ultimul fiind cel care a încheiat partida) și cu două ale japonezelor, **finala de dublu a revenit lui Ruzici-Mihai cu 6—4, 7—5.** Pe locul III: **Ludmila Makarova — Elena Ghișian** (U.R.S.S.).

Programul de azi — așteptat, desigur, cu interes de iubitorii tenisului — începe la ora 15. Pe terenul central se va disputa finala de simplu bărbați dintre sovieticul **Vadim Borisov** (cîștigătorul probei la Universiada din Mexic) și campionul român **Florin Segărceanu.** Dimineață, de la ora 9, vor avea loc finalele din turneul de consolare: **Cissie Donigam — Nina Voydat** (ambele din S.U.A.) — la simplu femei, și **Michael Leach** (S.U.A.) — **Serghei Leoniuk** (U.R.S.S.).

★ ★ ★

VIRGINIA RUZICI: *„Mă bucur că am jucat la adevărata mea valoare într-un turneu cu multe jucătoare bune. Cred că am adus satisfacții celor care m-au urmărit și care au așteptat de la mine maximum de randament. Mi-am împlinit un vis pe care îl port de mult, acela de a cîștiga toate cele trei probe ale Universiadei. Mai ales obținerea medaliei de aur în proba de simplu — cea care îmi lipsea — mă satisface cel mai mult".*

FLORENȚA MIHAI: *„M-am pregătit minuțios pentru finala de dublu. Știam că și Virginia dorește să ne menținem titlul de campioane mondiale universitare, și sînt cu atît mai fericită de succesul nostru, cu cît l-am realizat acasă, în fața spectatorilor români. A fost un meci frumos, meritul fiind nu doar al nostru, ci și al partenerelor de dincolo de fileu, tenismanele japoneze".*

FLORIN SEGĂRCEANU: *„Am muncit mult pentru această victorie, cucerită în cinci seturi, la dublu. Poate că amîndoi, eu și Andrei, am intrat pe teren prea încrezători în forțele noastre, ceea ce a făcut să pierdem puncte multe la început. Apoi, ne-am pus însă bine pe picioare și am cîștigat. Bineînțeles, sînt foarte fericit cu această a doua mea medalie de aur. Voi lupta și pentru a treia, în finala de azi, la simplu, deși știu că va fi foarte greu, în fața lui Vadim Borisov.*

ANDREI DÎRZU: *„Incredibil ce multe mingi ne-au venit de dincolo de fileu, de la italieni! I-am considerat mai slabi, dar iată că a trebuit să ne întrebuințăm la maximum pentru a obține decizia în favoarea noastră. Sînt satisfăcut că am reușit să mă regăsesc în momentele grele ale partidei și să contribui la această frumoasă victorie a echipei române".*

Redacția și administrația: cod 79778 București, str. V. Conta 16, ot. P.T.T.R. 1, tel. centrală 11.79.70 și 11.50.59; secția coresp. 11.51.09; interurban 137; telex 10.350 romsp. Tiparul I.P. „Informația". Pentru străinătate: abonamentele prin ILEXIM — Departamentul export import presă P.O. Box 136—137, telex 11.228 București, str. 13 Decembrie nr. 3.

R.L. 10363